

Duyun Beni Gençler

Nureddin Yıldız'ın 04.03.2018 tarihli (322.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Yaşları 15 ile 30 arasında olan, bir üniversitede talebelik veya işyerinde çalışmakla meşgul, anne-babasına hizmet hâlinde ya da hayatı herhangi bir şart altında yaşayan bütün mümin delikanlı ve hanım kardeşlerime hitap ediyorum.

Bu ümmetin yarını Müslüman gençlere söylüyorum. Hepinizi Allah'ın selamıyla selamlarım. Allah'ın gökleri ve yeri kuşatan rahmetinin sembolü selam üzerinize olsun.

Benim bir kitabımı satın almanızı, bana ekonomik katkı sunmanızı veya yanımda durmanızı, bulunduğum vakfa katılmanızı, Facebook'tan destek vermenizi veya herhangi bir talebi sizden asla istemiyorum. Sadece Allah rızası için cümlelerime kulak vermenizi istiyorum.

Sizden bir önceki nesil, ümmetin topraklarının kâfirler tarafından işgale uğradığı ve seferberliklerin ilan edilip insanların açlığa mahkûm olduğu, ekmeğin karneyle satıldığı dönemin insanlarıydılar. Tabîî afetler, savaşlar ve siyasî entrikalarla boğulan bir nesil oldular. Allah onların müminlerine rahmet eylesin ki büyük meşakkatlerle, hacimlerinin üzerinde sıkıntılarla karşı karşıyaydılar. Böyle bir zamandan sonra da imansızlık fırtınasına ve Allah ile bağlarının kopmasına karşı ağır dalgalar atlatmak zorunda kaldılar.

Bu yüzden sizden önceki nesil moralsiz ve heyecansız olmuştur. Oğlu bir devlet dairesinde memur olsun da hayatı 'garanti' altına alınsın, gerisi ne olursa olsun demek zorunda hissettiler kendilerini. Ekmeklerini kaybetmeden önce morallerini ve Allah'a itimatlarını kaybetmişlerdir.

Zaten her şey de tam bu noktada oluvermiş, morallerini kaybeden o insanlar bir daha bizim Allah'tan gelip yine ona döneceğimizi, nasıl olsa Allah için dünyada var olduğumuzu sadece cenazelerde tabut üzerine konan örtüde yazılı görmüşler, hayatlarında bunun etkilerini görememişlerdir. Rızıkımızın Allah'ın elinde olduğunu, onun yaratıp öldürdüğünü, emri olmayan hiçbir şeyin dünyada gerçekleşmeyeceğini, kâfirlere dahi güç verenin Allah olduğunu, karıncaları ihmal etmeyen Rabbimizin mümin kullarını asla ihmal etmeyeceğini ama onu cennette yüksek makamlara ulaştırmak için dünyadayken imtihan edeceğini anlayamadılar, anlamakta zorlandılar, anlasalar da uygulayacak mecal bulamadılar.

Çünkü rızık, geleceği ve teminatı açısından moralsiz bir nesildiler. Bu moralsizlik ekmezsiz-susuz kalmaktan daha aşağı bir etki uyandırmıyordu üzerlerinde.

Genç kardeşlerime, ekmeğe muhtaç olduklarından daha çok morale muhtaç olduklarını, şeytanın ekmeleklerinden önce morallerini almak istediğini ve morallerinin olmadığı yerde düğün sofrasına bile otursalar bir kaşık pilav yiyecek keyiflerinin olmayacağını hatırlatıyorum. Bir gencin üzerinde giyecek kış elbisesi olmaması bile moralinin olmamasından iyidir. Önünde istediği yemek bulunmasa bu da morali ve heyecanı bulunmamasından fena değildir. Morali olan bir genç, gençliğinin tadını alır.

İblis gençleri önce moralsiz bırakmak, türlü endişeler, gelecek kaygıları ve çeşitli vesveselerle hatta din konularında da geçmiş hatalarını büyütme, keyifsiz ve ümitsiz düşüncelerle işe yaramaz hâle getirmek ister. Bu hâle gelen bir gencin karnı doysa da gözü doymaz. Namaz kılsa da kıldığı namazın kabul olacağına inanmaz. Anne-babasını sağ salim yanı başında görse de evlat olmanın mutluluğunu hissetmez.

Çünkü moralsizdir. Moral nefestir ve nefes alamayan yaşamaz. Ciğeri ne kadar sağlam olursa olsun ağzı ve burnu tıkalı insan yaşayamaz, hayatı hissedemez. İnsanın ciğerleri için nefes neyse ruhu için de moral odur.

Her biri ahiret gününde açacak bir çiçek olan gençler, bugün üç puan az almış veya sınıfta kalma tehlikesi yaşıyor diye moralsiz olamaz. Milyon kere adım atacak biri hafif sürçmeden dolayı artık yürüyemeyeceğini düşünürse yolun dışında kalır. Bu ümmetin delikanlısı-kızı sıradan bir vatandaş değil Rahîm olan Allah'ın kulu olduğunu bilendir. Madem ki Rahîm bir Rabbi vardır, Rabbi ona acır. Onun verdikleri eziyet gibi görünse de rahmeti dairesinde verilmiştir. Rahîm olan Allah'ın kulu olduğunu bilen genç mümin, sabah kalkarken ve sofraya otururken Rahmân ve Rahîm Rabbinin adıyla hareket ettiğine göre yalnız bırakılmaz.

Hakîm olan Allah yersiz ve gereksiz iş yapmaz. Beni 'öbür kız' kadar güzel yaratmadıysa diğer dünyada cennetin hurileri kadar güzel yaratılmam ve burada eskimemem için böyle yapmıştır. İmanımın meleklere güzel gördüğü biri olduğum, güzelliğimi imanımdan bildiğim ve kilolarca boya sürüp kendini güzel diye ortaya atanların sahteliğini anladığım sürece Muhammed aleyhisselamın kabri-i şerifinde yüzünü güldürdüm demektir. Mümin delikanlılar-hanım kızlar, iman güzelliklerini gösteren aynalara bakmalıdırlar. İmanını Musab bin Umeyr'den yüzlerce sene sonra İstanbul'a, Erzurum'a, Diyarbakır'a, Siirt'e, Rize'ye bayrak olarak diken genç kıyamet gününde Musab bin Umeyr ile buluşmayacak da kimle buluşacaktır?

Her şeyi bilen ve kudretiyle yapan Allah, Cebbâr'dır. Kulunu kâfire ezdirmez. Olsa olsa şehitlik nasip eder ve Peygamber aleyhisselamın amcasının eriştiği mertebeyi tattırır. Sırf düşük not aldığı, telefonda annesiyle sürtüştüğü, bir arkadaşıyla bozduğu, ayağına göre ayakkabı bulamadığı, başka bir arkadaşı kaşlarının kalın olduğunu söylediği, nişanı bozulduğu, babası iflas ettiği, amcası hastalandığı için kahrolur ve moralini kaybederse bir genç, Allah'ın nazarında sinek kanadı kadar değerli olmayan dünyanın acılarına-kayıplarına dayanamadığı hâlde cennetin ebedî soluklarını nasıl içine çekecek?

İnsanın kaynağı yaratandır ve yaratanyla bağı bozulduğu için dersleri kötü gidiyor, diploma alamadı, nişanı attı, kaşları kalın, burnu büyüklüğünden moralini kaybeder. Göklerle bağı kesen biri kendini küçük bir kümese hazırlar. İnsanın göklerle bağı dua kurar ve dua en büyük enerji kaynağıdır.

Şimdiki neslin gençleri de bir önceki nesil gibi kendini ekmek endişesiyle kahreder, rızık endişesi taşıyacak kırılmalıkta olursa bundan sonra gelecek nesiller ne cihat kelimesini konuşabilir, ne sabah namazına gidecek takat bulabilir ne de kendilerinde insanlara tahammül edecek güç bulabilirler. Tahammülsüz ve sabırsız bir nesil ise Muhammed aleyhisselamın davasını taşıyamaz. Hâlbuki Deccal'ın gelişinin yaklaştığı günlere, her türlü vahşetin ayyuka çıkacağı günlere doğru ilerliyoruz. Büyük bir çığın tepeden yuvarlandıkça kendini büyütüp devasa bir yığına dönüştüğü gibi fırtınalı şartlara yaklaşıyoruz.

Bizden önceki neslin yaşamak için yüz morale ihtiyacı var idiyse şimdi bin morale ihtiyaç var, yarın bu belki beş bin olacaktır. Allah'ın şeriatını ayakta tutma görevini üstlenen gençlere bir başörtüsü, bir sakal yetmez; yanlarında "Resûlullah öldü!" diye bağırıldığında bile dik durup davasını yaşatmak üzere yola devam edecek ruh taşımalıdırlar. Böyle bir genç, liseyi bitirdikten sonra acaba üniversiteyi kazanabilecek mi kazanamayacak mı diye endişe taşımak seviyesinde bir düşüklüğe asla yanaşmaz; liseyi bitirir, çalışıp uğraşır ve işini Allah'a ısmarlar. Sıra iş bulmaya geldiğinde de ders çalıştığı zaman taşıdığı tevekkülün aynısıyla rızıkını Allah'ın göndereceğinden emin olarak yaşar. Mümin olmak budur; çalışmak ve Allah'a tevekkül etmek ama tembelliğe asla yanaşmamaktır.

Bir mümin genç, alkole ve faize düşman olduğu gibi uyşukluk ve tembelliğe de düşmandır. Bu karakteri taşıdıktan sonra amelelik de yapar, inşaatta da çalışır, traktörün başına da geçer, ofiste de oturur. Onu yaratmadan yüzlerce yıl önce yaşattıklarının rızıkını veren Allah Teâlâ, şimdi yaşayan gencin de rızıkını tayin etmiştir –ama sabah namazının geçtiğini haber veren güneş doğduktan sonra bile hâlâ yatağında debelenen bir gencin rızıkını onu nereden gelip bulsun?

Âdem aleyhisselamı topraktan yaratan Allah'ın üç görüşme gerçekleştirip yine de beğeneni çıkmadı diye evde kalacağını düşünen kulu kendine yazık, çok yazık eder. Bir genç kız üç yüz kişiyle görüşür de reddedilir, yine Allah o Allah'tır. Yarın boşanmasın ya da zalim birinin eşi olarak hayat sürmek zorunda kalmasın diye onun kapısına gelenleri Allah göndermiştir, kuluna acımıştır ama kulu ağlamakta mıdır... Öyleyse nerede Allah'a itimat?

Ümmetin hâline bakıp sakın matem tutmayasın ey genç. Orası bombalandı, burası yıkıldı, şurada hocalar birbirine girdi... ama Allah hâlâ duruyor, Kur'an yerindedir, Muhammed aleyhisselamın şeriatı canlıdır. Her yer kötü durumdaysa bile son örnek olarak kalmaya, firavunun sarayındaki Âsiyeliğe razı olmalıdır. Allah'a güven sırat köprüsünde olacak değildir, burada güvenilecektir ki meyvesi sırat köprüsünde alınsın. Rızkını vereceğine de işlediği günahların affında da Allah'a güvenmek, gerçek bir güvenmedir.

Allah neden tövbeni kabul etmesin? Büyük günah işleyen, büyük güvenir Allah'a. O büyük günahları da affeden Allah'tır. Firavun tövbe etseydi Allah onu kabul etmeyecek miydi? Sen firavundan da mı beter durumdasın? Ebu Cehil'in tövbesi kabul edilmez miydi? Ömer radiyallahu anh Peygamber aleyhisselamı öldürmeye doğru giden biriydi ama sonra canı ciğeri olmadı mı onun? Ebu Cehil'in oğlu bu ümmetin muazzam şehitlerinden biri olarak Rabbine gitmedi mi?

Ey genç! Allah senin de tövbeni kabul eder. Allah'ın, kulunun tövbesini kabul etmeyeceğini düşünmek bir çeşit saygısızlıktır. Bu, Allah'ın kuluna bahşettiği moral deposunu şeytana pazarlamak olur. **Mümin gençler saf altına benzerler ve kanalizasyon çukuruna düşseler bile yıkandıklarında yine altındırlar. Çünkü altın kir tutmaz. Şeytan, insanı Allah'tan ne kadar koparabilirse o kadar moralsiz yapar.**

Gençler, siz sadece Allah'ın kulları, Muhammed aleyhisselamın ümmetisiniz. Ebu Hanife'den ve Şafii'den din öğrenir, Cüneyd-i Bağdadî'den züht dersi alır ve anne-babanızın evladı olursunuz. Geri kalan hiç kimse sizden üstün değildir. Hiçbir kurumun-hocanın-şeyhin bir şeyi değilsiniz, basamağı olamazsınız. Onlar da sizin olduğunuz safta cuma kırlarlar, okuduğunuz Kur'an'ı okurlar. Siz az biliyordusanız size Kur'an okumayı, tespih ve zikri öğretmişlerdir, o kadar. Kimsenin kulu olmadığınız gibi gizli kulu da olamazsınız. **Gizli kul olmak yani Allah'ın kulu olduğunu söyleyip şeytana tapınmak bir insan için mümkündür ama diliyle söylediği sloganlar onu kıyamette kurtarmaz. Ümmet-i Muhammed'den olduğunu söyleyip ümmet kan kusarken sadece kendi grubu için mücadele vermek gizli kulluktur.**

Mümin gencin kulluğu yalnızca Allah'adır, müdahale kabul etmez. Âlimlerden ilim öğrenmeye sevk edilir, onlara kulluk etmez. Verilen ilim sahibinin dar kafasından etkileniyorsa ondan da uzak durulmalıdır. Bunlar bir gencin morali üzerinde etkilidir. Bir genç yirmi üç yaşındayken moralsiz geçirdiği her bir gün için kırk yaşından sonraki zaman diliminde bir yılı kaybetmek şeklinde fatura ödeyecektir.

Moralini diri tutmak Deli Dumrul olmaya çağırarak değildir; herkesin yakarıp ağlamaya başladığı anda bile asıl davanın ne olduğunu unutmamaktır. Ebu Bekir radiyallahu anh, Allah'tan sonra en çok sevdiği Peygamber aleyhisselamın mübarek naasını görünce şöyle bir bakmış, "ya Resûlallah, senin dirin de güzel ölü de" demiş ve ümmetin başını belirlemek üzere toplantıya geçmiştir. Eğer moral bozmak bir insanın hakkı olsaydı o gün Ebu Bekir radiyallahu anh mezara diri diri girmeyi hak edecek kadar moralsiz olabilirdi. Ama hiçbir şey olmamış gibi davrandı. Moralini biraz bozsa da "ah Resûlullah, ah Hira günlerimiz, ah..." deyiverseydi İslam'ın bugüne zahirî sebepler itibarıyla gelmesi mümkün değildi.

Çünkü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in davasını, dinini, imanını -zaten mukadder olan- ölümünden üstün tutuyordu. Çünkü Kur'an'a iman ediyordu ve o Kur'an, "sen de öleceksin, onlar da ölecek" buyurmuştu. Hıristiyanlık ve Yahudiliğin bugüne dek sürememesinin sebebi, o moral bozulmaması gereken ilk anda 'Ebu Bekir' bulamamalarındandır.

Moral denince anlamamız gereken de bir futbol maçında galip takımın taraftarlarındaki sevinç gösterileri türünden basit bir şey değildir. Moral bundan daha büyük, nefes gibidir. Şeytan bizi imanımız, rızığımız, evliliğimiz ve diğer her şeyimiz için moralsiz bırakmaya uğraşır. Allah mümine yetmeli, gençler onun vaatlerine güvenmelidir.

Dört konuya dikkat eden gençler Allah'ı yanında bulur ve bunun için ne bir tarikata girmek ne bir medreseye devam etmek zorunlu değildir.

1- Asla tartışmayacağınız konu yalnızca imanınız olmalıdır. Değil fakülte'deki bir öğretim üyesi, hayatta en sevdiğiniz insan bile istese mesela meleklere imanı asla tartışmaya açmamalısınız. İman bütün parçalarıyla bir bütündür.

2- Harama temas etmemeli, semtinden geçmemelisiniz. Faiz almamak değil, faizli bankanın adı yazılı bankta bile oturmamak gerekir. Bu sadece zinaya mesafeye ilgili değil, zinacıya mesafeli olmakla da ilgilidir.

3- Allah'ın farz emirlerinde eksik bırakmamalısınız. Ve hiç merak etmeyin, binlerce farz yoktur. Beş vakit namaz, ramazan orucu, para varsa zekât, vakti gelince hac...

4- Anne-babanızın hizmetinde olun. İkisinden birinin vefat ettiğinde sizden razı olarak dünyadan ayrıldığını bilin.

Bu dört konuyu eksik bırakmaksızın uygulayan, dünya mutlusu insan olur ve hiç kimse onun rakibi olamaz. Bu aşamadan sonra hafız olmak-olmamak bir nasip meselesidir. Hatta öyle zannederiz ki hafız olmadığı hâlde yukarıdaki dört konuda titiz davranan bir genç, helal-haram konusunda titizliğini koruyamayan ve gıybet'e dikkat etmeden yaşayan nice hafızdan daha önce cennete girecektir.

Başörtüsünü giyip İstanbul sokaklarında Musab bin Umeyr'in heyecanıyla dolaşan kızlar bilsinler ki yüz yirmi bin sahabinin en az yüz bini yukarıda sayılan standartlarla Rablerinin cennetlerindedir şimdi. Kaçı hafızdı ki? Ama Allah onlardan razı oldu. Dört maddenin oluşturduğu asgarî temel korunduktan sonra artık hedefe alınacak birçok iş daha olabilir ama dört maddenin olmadığı yerde Allah'ın rızası yoktur, cihat işe yaramaz, anca sloganlarla yaşanır.

Beyhakî'nin Sünen-i Kübrâ'sı ve İbni Huzeyme'nin Sahih'inden nakledilen bir hadis-i şerif vardır. Öyle dilerim ki bu hadisi okuyan gençler zihinlerine alıp rehber edinsinler, dünyada olmadığı zamanlarda kalktıkları sabah namazlarının ardından dualar ederek beni de hatırlasınlar.

Mümin genç kimdir, cahil kimdir, bir mümin hafız olmasa, hadis bilmese, 'İslam felsefesi tartışmaları'na katılacak kapasitesi olmasa, hocalar birbirleriyle boğuşurken "bana Allah yeter" deyip yoluna devam etse dahi neler kazanacaktır, işte bunu anlatan bir hadis-i şerifi Cabir bin Abdullah radiyallahu anh naklediyor.

Ashab-ı kiramın muazzam isimlerinden Muaz ibni Cebel, oturduğu semtin imamlığını Resûlullah'ın emriyle ifa ediyordu. Akşama kadar Resûlullah aleyhisselamın yanında duran bu mübarek sahabi akşam olunca evine gidiyor, oturduğu civarın da imamlık görevini yürütüyordu. Bir gün yatsı vaktine kadar beraberinde olduğu Resûlullah aleyhisselamın yanından bu vakitte ayrılıp yine evine gelmiş, o gün nasıl keyifliyse artık, bildiği ayetleri yatsı namazında uzun uzun okumuş.

Cemaatteki gençlerden biri, namazın ardından Muaz radiyallahu anha protesto etmiş ve "bu nasıl namaz yahu!" diyerek çekip gitmiş. Muaz radiyallahu anha bu haber verilince, "vay o münafık!" diye tepki vermiş, "namaza hakaret etti, onu Resûlullah'a söylerim" diye de eklemiş. Bu cümle çocuğun kulağına gelince "esas ben Resûlullah'a söyleyeceğim" deyip o da Efendimiz aleyhisselamın huzuruna varmış.

Bakınız, ümmet-i Muhammed'in delikanlılarını tarihte kalmış ve bugün realitede olmayan, imanın şartlarında sayılmayan meselelerle oyalayan hocalar Muaz bin Cebel'in tırnağının altındaki kir ne siz ne biz, hiçbirimiz olamayız; buna rağmen, bakınız...

O genç, sinirlenerek Resûlullah aleyhisselama, "ya Resûlallah" diyor, "sen ve Muaz, ne yapıyorsunuz, ben anlamıyorum... siz bizi anlamıyorsunuz ki."

Efendimiz aleyhissalatu vesselam ona tatlı bir ifadeyle "yeğenim" buyuruyor, "sen nasıl biliyorsun bu namazı, bir anlat bakayım bana." O da niyetini edip Fatıha'sını okuyarak, zikrini de edince namazını kılmış olacağını anlatıyor ve Muaz bin Cebel'in onun yanında heyecanlanıp sonra namaz kıldırılmaya gelince yorulana kadar uzun uzun namaz kıldırıldığını söylüyor. Efendimiz aleyhisselam ona, "yavrum" buyuruyor, "Muaz da ben de öyle yapıyoruz."

O genç hâlâ inatla, "siz ne yapıyorsunuz bilmem ben!" deyiveriyor. Dikkat ediniz, Peygamber aleyhisselama konuşuyor. Ve ekliyor: "Ama size bir şey söyleyeyim: Bir gün bu topraklara kâfirler gelirse göreceksiniz Muaz'dan önce kimin gideceğini!"

Peygamber aleyhissalatu vesselam ayriyeten Muaz radiyallahu anha dönerek şunu buyuruyor: "Muaz, sen insanları dinden mi soğutuyorsun? Arkanızdaki gençleri, ihtiyarları ve hastaları hatırlayarak namaz kıldırın insanlara." Konuya dikkat ediniz, Muaz radiyallahu anhanın yaptığı yalnızca namazdaki zammı sureyi uzun okumaktan ibaretti.

Bu hadisenin yaşandığı tarihten sonra Medine'ye saldırı olunca Efendimiz aleyhisselam Muaz radiyallahu anhu çağırıp "Muaz, sana ve bana karşı çıkan o çocuk ne oldu?" buyuruyor. Muaz radiyallahu anhu da "çocuk meğer doğru söylüyormuş ya Resûlallah, şehit olup Rabbine gitti..." diye karşılık veriyor.

Ümmet-i Muhammed'in delikanlılarını ayrıntılarıyla, kıyamet günü bile sorulmayacak şeylerle, türlü menkıbelerle meşgul etmeyi bir ibadet zannedenler Allah'tan utanmalıdır.

Bunları takmayın gençler!

Allah'a imanınız kavi olsun, haramlardan uzak durun, farzlarda eksiginiz olmasın; siz meleksiniz demektir. Bir delikanlı istiyorum ki "bu topraklara kâfir girdiği gün beni göreceksiniz!" diyecek ve dik duracak. Allah'tan kıyamet gününde böyle bir gencin şefaathatları altında olmayı hepimize nasip etmesini diliyorum.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.